

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.570 van 28 februari 2011
in de zaak A. 191.016/X-14.030.**

In zake : de v.z.w. PROVINCIALAAT DER BROEDERS VAN LIEFDE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Vande Moortel
 kantoor houdend te 9000 GENT
 Groot-Brittanniëlaan 12-18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Paul Aerts
 kantoor houdend te 9000 GENT
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 december 2008, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 24 oktober 2008 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, houdende inwilliging van het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tegen het besluit van 28 mei 2008 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij aan de verzoekende partij de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de afbraak van de bestaande bebouwing en het bouwen van een T-dienst voor psychiatrische patiënten aan de Oaselaan 27 te Bierbeek (Korbeek-Lo), op percelen kadastraal bekend sectie B, nrs. 380/D, 380/E, 380/F, 380/G en 382/A.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 193.181 van 11 mei 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 februari 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Manoël De Keukelaere, die loco advocaat Jan Vande Moortel verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Paul Aerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswaert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Sedert 1970 is aan de Oaselaan 27 te Bierbeek (Korbeek-Lo) het nakuurhome “Papiermoleken” aanwezig, dat op heden geëxploiteerd wordt door de verzoekende partij.

In de inrichting is plaats voor 30 nacht- en 20 dagpatiënten met psychische stoornissen in nabehandeling, die continue begeleiding en opvolging nodig hebben met het oog op reïntegratie in de maatschappij.

3.2. De gebouwen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Leuven gesitueerd in woongebied met landelijk karakter, aan de rand van een natuurgebied. Het domein zelf is deels in dit natuurgebied gelegen. Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoering, of van een vergunde verkaveling.

3.3. In 1997 verlaat de verzoekende partij met haar patiënten de gebouwen naar een locatie aan de rand van de stad Leuven, aangezien volgens haar de bestaande accommodatie sterk verouderd is, en niet meer voldoet aan de geldende normen wat leefcomfort en therapeutische verzorging betreft.

3.4. Inmiddels werkt zij voor de site te Korbeek-Lo een nieuwbouwproject uit voor hetzelfde aantal patiënten. Dit zou evenwel worden ondergebracht in een omvangrijker complex teneinde te kunnen voldoen aan de huidige bouwtechnische normen voor verzorgingsinstellingen.

Op 3 februari 2003 verkrijgt de verzoekende partij hiervoor van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek een gunstig stedenbouwkundig attest nr. 2, op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar.

3.5. Op 15 december 2006 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen een aanvraag in tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning voor de afbraak van de

bestaande bebouwing en het bouwen van een T-dienst voor psychiatrische patiënten aan de Oaselaan 27 te Bierbeek (Korbeek-Lo), op percelen kadastraal bekend sectie B, nrs. 380/D, 380/E, 380/F, 380/G en 382/A. De nieuw te bouwen T-dienst zou bestaan uit verschillende aaneengeschakelde volumes van in totaal 7.231 m³, te bouwen op een oppervlakte van 728 m² met daarbij nog 305 m² verhardingen (parking, inrit, toegangen, terrassen).

3.6. Tijdens het openbaar onderzoek over de aanvraag worden 24 bezwaarschriften ingediend, waarin vooral aangevoerd wordt dat het project wat betreft de schaal strijdt met de omgeving en met het woongebied met landelijk karakter.

De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: Gecoro) van de gemeente Bierbeek verleent op 21 maart 2007 een genuanceerd advies, waarin wordt bevestigd dat het ontwerp verenigbaar is met de gewestplanbestemming als woongebied met landelijk karakter, maar tegelijk ook tot “behoedzaamheid” en “voorzichtigheid” wordt aangezet bij de beoordeling van de vergunbaarheid van de aanvraag, aangezien de schaalgrootte van het geheel niet klopt.

In zitting van 30 juli 2007 beraadslaagt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek over het dossier, en oordeelt dat de ingediende bezwaren als ongegrond moeten worden afgewezen.

Het dossier wordt daarop door het college met een gunstig preadvies overgemaakt aan de diensten van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

3.7. Op 5 november 2007 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een ongunstig advies over de aanvraag, om reden dat het voorgestelde bouwprogramma zich niet verdraagt met de bestemming woongebied met landelijk karakter en zich niet integreert in de omgeving, en dat de voorziene parkeerplaatsen in het natuurgebied liggen en derhalve onvergunbaar zijn.

Bij besluit van 12 november 2007 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek de gevraagde vergunning

op grond van het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

3.8. De verzoekende partij stelt tegen dit weigeringsbesluit administratief beroep in bij de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, die bij besluit van 28 mei 2008 het beroep inwilligt, onder meer onder de voorwaarde dat de in natuurgebied gelegen parking wordt uitgevoerd in polyethyleen grasmatten en ten opzichte van de linkerbuur wordt voorzien in een bijkomend groenscherm.

3.9. Met een op 15 juli 2008 ter post aangetekend schrijven stelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij de Vlaamse minister, bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening, administratief beroep in tegen voormeld deputatiebesluit.

Met een op dezelfde dag ter post aangetekend schrijven wordt de verzoekende partij in kennis gesteld van dit beroep.

3.10. Met een faxbericht en een op 11 augustus 2008 ter post aangetekend schrijven meldt de toenmalige raadsman van de verzoekende partij goede ontvangst van het beroepschrift, en vraagt hij om te worden gehoord.

Op 29 september 2008 richt de toenmalige raadsman van de verzoekende partij een rappelbrief aan de minister.

De hoorzitting vindt plaats op 7 oktober 2008, en namens de verzoekende partij wordt bij die gelegenheid nog een nota neergelegd waarin in hoofdorde de onontvankelijkheid van het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt aangevoerd, en in bijkomende orde wordt gevraagd dit beroep minstens als ongegrond te verwerpen.

3.11. Bij het bestreden besluit van 24 oktober 2008 willigt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening het door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar ingestelde beroep in, en wordt de gevraagde stedenbouwkundige vergunning geweigerd.

Met een op 28 oktober 2008 ter post aangetekend schrijven wordt een afschrift van dit besluit aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan “van art. 53, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals gewijzigd bij het decreet van 21 november 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996”.

Na het toentertijd geldende artikel 53, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, te hebben geciteerd, licht zij het middel toe als volgt:

“De Gewestelijke Stedenbouwkundig Ambtenaar heeft artikel 53, § 2 geschonden. Door de onontvankelijkheid van het beroep van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar niet aan te nemen, heeft de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening artikel 53, § 2 geschonden.

Art. 53, § 2 stelt:

‘...

Komt de gemachtigde in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college. De kennisgeving aan de aanvrager bevat minstens:

2° een inventaris van de overige stukken die aan de Vlaamse regering en niet aan de aanvrager worden toegezonden;’

...

Dit is evenwel geenszins gebeurd.

De inventaris van de stukken die dd. 15.07.2008 werd verzonden door de Gewestelijke Stedenbouwkundig ambtenaar vermeldt:

- Beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 28.05.2008 ontvangen op 24.06.2008
- Weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 13.11.2007 + advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dd. 05.11.2007
- Aanvraagdossier

- Betreffende fragmenten van het kadasterplan, het gewestplan en het orthofotoplan

Het administratief dossier bevat evenwel een schrijven dd. 15.07.2008 van de Gemachtigd Ambtenaar aan de afdeling stedenbouwkundig beleid waarin gesteld wordt:

‘... zend ik U als bijlage dit dossier, alsmede de stukken die in de inventaris werden aangegeven.’

Het dossier waarvan sprake bevatte evenwel twee stukken die niet aan verzoekster gekend waren, namelijk:

- Een schrijven dd. 12.09.2007 van de Stad Leuven aan de Gewestelijke Stedenbouwkundig Ambtenaar houdende toelichting van de landschapsstudie Tiensesteenweg als voorbereiding van een Gemeentelijk RUP.
- Een schrijven van het Comité Papieren Moleke, p/a, Oaselaan 21 te 3360 Korbeek-Lo Bierbeek, aan de Gewestelijke Stedenbouwkundig Ambtenaar dd. 08.07.2008 waarin deze middels uitvoerige motivering verzocht wordt om administratief beroep aan te tekenen bij de Vlaamse Regering.

Overeenkomstig art. 53, § 2 DROG dienden deze twee stukken in de inventaris te worden vermeld, hetgeen niet het geval was.

De Raad van State oordeelde eerder reeds dat dit een inbreuk is van art. 53, § 2 DROG.

Hieruit volgt dat het beroep van de gematigde ambtenaar nietig is aangezien de inventaris van de gemachtigde ambtenaar overeenkomstig art. 53, § 2 DROG niet alle stukken bevatte en verzoekster niet kan inschatten of deze stukken niet dienen beschouwd te worden als bijlagen ter ondersteuning van het beroep.

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening beriep zich echter op art. 53, § 2, 3° DROG om te oordelen dat de leemten konden worden verholpen.

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening stelde:

‘Overwegende dat beide aangehaalde leemten in het hoger beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, middels artikel 53, § 2, 3° alsnog te verhelpen zijn; dat dit artikel immers onder meer stelt dat indien aan de verplichting van het eerste lid, lid 2° en 3° niet is voldaan hier alsnog aan kan worden verholpen; dat door de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid op 13 oktober 2008 een afschrift van de twee stukken die niet op de lijst van de inventaris bij de beroepsbrief van de gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar stonden en een CD-ROM met de landschapsstudie werden overgemaakt aan de raadsman van de betreffende VZW; dat de raadsman nadien geen bijkomende argumenten meer heeft aangereikt, noch de rappelbrief heeft ingetrokken om bijvoorbeeld een nieuwe hoorzitting te kunnen vragen; dat bijgevolg mag worden aangenomen dat de aanvrager op voldoende wijze van alle motieven en stukken is in kennis gebracht; dat het beroep van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar dienvolgens ontvankelijk is.’

Maar zelfs al kon er gebruik gemaakt worden van art. 53, § 2, 3° DROG, dan nog blijft er een schending van art. 53, § 2, 1° DROG, waarvoor geen regularisatiemogelijkheid is voorzien binnen art. 53, § 2, 3° DROG.

Art. 53, § 2, 1° DROG stelt dat de kennisgeving minstens bevat:

‘Op straffe van nietigheid een afschrift van het beroepsschrift, waaruit blijkt op welke datum het beroep werd ingesteld en welke de redenen zijn waarop het beroep is gegrond, met eventuele bijlagen, opgesteld ter ondersteuning van dit beroep en die er een integrerend deel van uitmaken.’

Het beroepsschrift van de gemachtigde ambtenaar stelt:

‘Het belang van de Molenbeekvallei en het landschappelijk en gebouwd historisch erfgoed werd aangetoond in de landschapsstudie Tiensesteenweg opgemaakt door de bureaus Werkplaats van Architectuur en Fris in het Landschap tussen 2006 en 2007. Deze gebieden dienen volledig gevrijwaard te worden.’

De Gewestelijke Stedenbouwkundig Ambtenaar steunt zich dus op de landschapsstudie om zijn beroepsgrievens te motiveren.

De uitgangspunten van de landschapsstudie maken onmiskenbaar deel uit van de beroepsgrievens.

De Raad van State oordeelde dat een dergelijk stuk moet aanzien worden als een bijlage ter ondersteuning van het beroep die er integrerend deel van uitmaakt.

De landschapsstudie maakt integrerend deel uit van de beroepsmotieven.

Dit blijkt des te meer, naast de letterlijke verwijzing ernaar in het beroepsschrift, uit het feit dat de uitgangspunten ervan worden uiteengezet in een schrijven van de stad Leuven dd. 12.09.2008 dat de Gewestelijke stedenbouwkundig Ambtenaar middels afzonderlijk schrijven dd. 15.07.2008 aan de afdeling Stedenbouwkundig Beleid heeft overgemaakt.

Dit stuk had dus aan verzoekster dienen te worden ter kennis gegeven op basis van artikel 53, § 2 DROG.

Dit gebeurde evenwel niet.

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening had het beroep dus onontvankelijk moeten verklaren.

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening baseerde zich evenwel ten onrechte op art. 53, § 2, 3° DROG.

Het stuk dient beschouwd te worden als bijlage aan het beroepsschrift, waardoor de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening dit niet kon verhelpen.

Ook de Raad van State aanvaardt niet dat gebreken in procedures gericht op tegensprekelijke behandeling van aanvragen voor stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunningen door het bestuur worden rechtgezet. Ook het feit dat men voorafgaandelijk aan de hoorzitting voor de Minister en tijdens het horen dit dossier kan inkijken heeft niet tot gevolg dat men op gelijke voet werd gesteld met de Minister ten aanzien van de aanzegging.

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening had dus het beroep onontvankelijk dienen te verklaren.

Door dit niet te doen heeft de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening art. 53, § 2 DROG geschonden”.

4.2. De verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat de verzoekende partij op 3 oktober 2008 uitdrukkelijk “met het oog op de voorbereiding van de hoorzitting van 7 oktober 2008” kennis heeft genomen van alle vermeend ontbrekende gegevens, dat de bedoelde stukken bovendien in afschrift werden meegedeeld aan de raadsman van de verzoekende partij, dat het niet meedelen van de inventaris samen met het beroepsschrift niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, dat in concordantie met de decreetsbepaling aan het probleem werd verholpen, dat de stukken bovendien niet dienstig waren ter ondersteuning van het beroep, en dat minstens aan de finaliteit van de ingeroepen bepaling werd voldaan.

4.3. In de memorie van wederantwoord laat de verzoekende partij nog gelden dat de inventaris de twee bedoelde stukken diende te bevatten, aangezien de landschapsstudie immers deel uitmaakte van de beroepsgrievan van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

4.4. In de laatste memorie benadrukt de verzoekende partij dat uit de bewoordingen van het beroepsschrift van de gemachtigde ambtenaar blijkt dat de landschapsstudie integrerend deel uitmaakt van de beroepsmotieven, hetgeen des te meer blijkt uit het feit dat de uitgangspunten ervan worden uiteengezet in een schrijven van de stad Leuven dd. 12.09.2008 dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar middels een afzonderlijk schrijven van 15 juli 2008 aan de afdeling Stedenbouwkundig Beleid heeft overgemaakt, zodat dit stuk dient te worden beschouwd als bijlage aan het beroepsschrift in de zin van artikel 53, § 2, eerste lid DRO, waardoor de bevoegde minister dit niet kon verhelpen.

Beoordeling

4.5. Het toentertijd geldende artikel 53, § 2, eerste, tweede en derde lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna: het gecoördineerde decreet), luidt als volgt:

“Het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Vlaamse regering in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning. Dit beroep, evenals de termijn voor instelling van het beroep, schorst de vergunning. Het wordt terzelfder tijd ter kennis van de aanvrager en van de Vlaamse regering gebracht. Komt de gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college.

De kennisgeving aan de aanvrager bevat minstens :

- 1° op straffe van nietigheid een afschrift van het beroepschrift, waaruit blijkt op welke datum het beroep werd ingesteld en welke de redenen zijn waarop het beroep is gegrond, met eventuele bijlagen, opgesteld ter ondersteuning van dit beroep en die er een integrerend deel van uitmaken;
- 2° een inventaris van de overige stukken die aan de Vlaamse regering en niet aan de aanvrager worden toegezonden;
- 3° welke instantie het beroep bij de Vlaamse regering voorbereidend onderzoekt, dat hij op het adres van deze instantie kan vragen om gehoord te worden bij de Vlaamse regering of haar gemachtigde, om het dossier in te kijken en om er afschriften uit te bekomen. Indien de aanvrager, de Vlaamse regering of de instantie die het beroep bij de Vlaamse regering voorbereidend onderzoekt, vaststelt dat aan de verplichting van het eerste lid, 2° en 3°, niet is voldaan, kan hieraan alsnog worden verholpen.

Onverminderd de definitieve rechterlijke beslissingen waarin schending van vormvoorschriften werd vastgesteld, is het voorgaand lid eveneens van toepassing op beroepen, ingesteld voor het van kracht worden van deze bepaling, en tevens op de beroepen, waarover opnieuw zal worden beslist na een vernietigingsarrest van de Raad van State”.

4.6. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar stelde op 15 juli 2008 administratief beroep in tegen de door de deputatie verleende stedenbouwkundige vergunning, en hechtte aan zijn beroepschrift een inventaris “overeenkomstig art. 67 van het wijzigingsdecreet van 21 november 2003, van de stukken die aan de Vlaamse regering worden toegezonden”.

Deze inventaris vermeldt:

“1. beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 28/05/2008 ontvangen op 24/06/2008.

2. weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 13/11/07 + advies van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar dd. 5/11/07.

3. aanvraagdossier.

4. betreffende fragmenten van het kadasterplan; het gewestplan en het orthofotoplan”.

4.7. De verzoekende partij voert aan dat het dossier evenwel twee stukken bevat, met name een schrijven van 12 september 2007 van de stad Leuven aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar met toelichting over een landschapsstudie Tiensesteenweg als voorbereiding van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, en een schrijven uitgaande van het comité “Papieren Moleke” aan diezelfde gewestelijke ambtenaar van 8 juli 2008 met een verzoek om middels uitvoerige motivering beroep aan te tekenen bij de minister tegen de vergunning van de deputatie. Volgens de verzoekende partij hadden deze stukken in de vermelde inventaris moeten opgenomen geweest zijn, gezien ze moeten geacht worden een bijlage te vormen van het beroepschrift dat er zich immers van bedient.

4.8. Het komt aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar toe om uit te maken welke stukken hij als “bijlage” bij zijn beroepschrift aan de minister voegt, en welke stukken anderszins aan de Vlaamse regering worden toegestuurd.

4.9. Te dezen blijkt het beroepschrift aan de minister geen bijlagen, maar enkel een “inventaris, overeenkomstig art. 67 van het wijzigingsdecreet van 21 november 2003, van de stukken die aan de Vlaamse regering worden toegezonden” te bevatten.

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij betoogt werd zij “ten aanzien van de aanzegging” van het beroep wel degelijk op gelijke voet gesteld met de minister, nu uit de stukken van het dossier blijkt dat zij “tezelfdertijd” als de minister van een afschrift van het beroepschrift en van de bijgevoegde inventaris ter kennis werd gebracht.

4.10. De twee stukken waarvan de verzoekende partij gewag maakt betreffen “overige” stukken die in het kader van de behandeling van het administratief beroepsdossier aan de minister werden overgemaakt.

De verzoekende partij en haar toenmalige raadsman hebben de aanwezigheid van de vermelde twee stukken in het administratief dossier opgemerkt, naar aanleiding van een inzageneming ter voorbereiding van de gevraagde hoorzitting op 3 oktober 2008, en hebben de betreffende stukken vervolgens zelfs in afschrift toegestuurd gekregen op 13 oktober 2008.

Aldus werd voldaan aan het gestelde in het toentertijd geldende artikel 53, § 2, tweede lid van het gecoördineerde decreet, dat het immers mogelijk maakt om te “verhelpen” aan het gebrek aan kennisname van “overige” stukken die door de ambtenaar aan de minister werden toegezonden. Dit “verhelpen” kan ook gebeuren door toedoen van de aanvrager zelf, bijvoorbeeld bij de inzage van het dossier naar aanleiding van een gevraagde hoorzitting.

4.11. Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

4.12. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel. Zij zet dit middel uiteen als volgt:

“Een burger moet kunnen vertrouwen op toezeggingen en beloftes die het bestuur in een concreet geval heeft gedaan of wat door de burger niet anders kan worden opgevat als een vaste gedrags- of beleidslijn van het bestuur waardoor het bestuur de door hem opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen niet mag beschamen.

Het vertrouwensbeginsel vormt een deel van een ruimer beginsel dan de rechtszekerheid en wordt ook erkend door het Hof van Cassatie en de Raad van State:

‘Overwegende dat het vertrouwensbeginsel dat ingeroepen wordt in het tweede onderdeel van dit middel een beginsel van behoorlijk bestuur is dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan; dat dit inhoudt dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste

gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan; dat het in hetzelfde tweede onderdeel van dit middel ingeroepen rechtszekerheidsbeginsel inhoudt dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het tijdstip dat de handeling wordt verricht en de overheid daarvan niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken.’

Dit is in casu niet gebeurd.

De Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar heeft zonder twijfel een uiterst ambigue rol gespeeld waardoor die het vertrouwensbeginsel zonder twijfel zwaar hebben geschonden.

De gemachtigde ambtenaar, in casu G. Brouckmans, verstrekte een gunstig advies met betrekking tot de aanvraag van een stedenbouwkundig attest nr. 2 d.d. 03.02.2003 om volgende redenen:

‘De voorgestelde bestemming, het ontwerp voorziet nieuwbouw T-dienst 30 bedden nachthospitalisatie (nt), - 20 bedden daghospitalisatie (td), gelegen in een woongebied met landelijk karakter, is in overeenstemming met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Leuven i. c. artikel 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Gelet op de configuratie van de aanwezige bebouwing op het terrein en van de omliggende percelen en gelet op de voorgestelde vormgeving en materiaalgebruik zal het gebouw zich integreren in de omgeving. De inplanting van het voorziene gebouw brengt de goede ordening en ontwikkeling van het gebied niet in het gedrang mits:

- het voorgesteld stedenbouwkundig attest nr. 2, geparafeerd op 20.01.2003 te eerbiedigen; aldus GUNSTIG om bovenvernoemde redenen.’

Bij zitting van het College van Burgemeester en Schepenen d.d. 30.07.2007 werd gunstig advies verleent.

Bij zitting van 12.11.2007 besliste het College van Burgemeester en Schepenen tot de weigering van de stedenbouwkundige vergunning na negatief advies van de gemachtigde ambtenaar, G. Brouckmans hoewel de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning geenszins afwijkt van de aanvraag waarvoor wel een gunstig advies werd verleend door G. Brouckmans.

Het project is dus net hetzelfde als het project waar G. Brouckmans oorspronkelijk wel een gunstig advies voor heeft verleend.

De gemachtigd ambtenaar geeft negatief advies om volgende redenen:

‘Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening:

De voorgestelde architectuur stemt inzake bouwvolume (bouwhoogte, bouwdiepte) niet overeen met de omliggende bebouwing en integreert zich also niet in de omgeving.

Algemene conclusie

Het ingediend project is in strijd met de planologische voorschriften en brengt de goede ordening van het betrokken landelijk woongebied in het gedrang.’

Verzoekster bestreed de beslissing door beroep aan te tekenen bij de Bestendige Deputatie. De Bestendige Deputatie besliste d.d. 28.05.2008 dat het beroep werd ingewilligd onder voorwaarden omdat:

- ‘- De aanvraag is in overeenstemming met de planologische voorschriften voor het woongebied met landelijk karakter. ...
- De grotere schaal van het gebouw tegenover de omgeving wordt doorbroken door de architecturale opvatting van het gebouw met geschakelde volumes en ingeperkt door de ligging in een beboste vallei.’

Tegen deze beslissing werd door de gemachtigd ambtenaar G. Brouckmans beroep ingesteld bij de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening om o.a. volgende redenen:

- ‘Het voorstel is ruimtelijk niet inpasbaar in de omgeving gelet op de schaalgrootte. Het project overstijgt de draagkracht van het perceel. Het gebouw heeft door zijn schaal en volume een negatieve impact op het landschappelijke karakter van de omgeving. Het voorstel is strijdig met het planologische voorschrift van natuurgebied art. 13’

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening besliste:

- ‘Overwegende dat het project duidelijk de draagkracht van dit gebied, gekenmerkt door beschermd en waardevol bouwkundig erfgoed, natuurgebied en landelijk woongebied, overstijgt; dat de aanvraag bijgevolg een goede plaatselijke aanleg niet vrijwaart; dat, conform art. 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, de vergunning, ook al is de aanvraag in principe niet in strijd met het gewestplan of ontwerp-gewestplan, slechts kan worden afgegeven zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening, wat hier niet het geval is; dat derhalve geen vergunning kan worden verleend; dat het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar wordt ingewilligd’

Verzoekster mag er redelijkerwijs vanuit gaan dat verschillende vergunningsverlenende overheden en zeker dezelfde vergunningsverlenende overheden minstens een zekere consistentie en duurzaamheid garanderen in hun besluitvorming.

Bij het gunstig advies van de gemachtigd ambtenaar, G. Brouckmans, werd door hem gesteld:

Het ingediend ontwerp kan als basis dienen voor het opmaken van de definitieve plannen voor zover er bij de definitieve aanvraag geen nieuwe elementen of inlichtingen voorhanden zijn die een ander standpunt zouden kunnen rechtvaardigen. (24/SA/117511/02) Leuven, 28 augustus 2008 (Get.) G. Brouckmans.

De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning wijkt niet af van vermeld stedenbouwkundig attest nr. 2. Verzoekster mocht er dus redelijkerwijs vanuit gaan dat de vergunning zou worden toegekend.

Evenwel was het net de gemachtigde ambtenaar G. Brouckmans die vervolgens een negatief advies gaf, meer nog, het was zelfs de gemachtigde ambtenaar G. Brouckmans die hoger beroep aantekende, weliswaar op onontvankelijke wijze, tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie.

Overigens dient opgemerkt te worden dat het oorspronkelijk negatief advies van de gemachtigd ambtenaar, vervat in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d. 12.11.2007, gebaseerd op de bezwaarschriften die werden ingediend:

‘Evaluatie van de procedure/aantal bezwaren

De voorgeschreven procedure van openbaar onderzoek werd gevolgd.

Er werden 33 bezwaarschriften ingediend.

Evaluatie bezwaren

Zoals aangegeven in het onderdeel ‘stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg’ sluit ik mij aan bij het standpunt van de omwonenden betreffende de verenigbaarheid van het gebouw met de omgeving’

Hierbij dient het volgende te worden opgeworpen:

De aanvraag werd aan een openbaar onderzoek onderworpen waarbij 24 identieke bezwaarschriften werden ingediend en 9 laattijdige bezwaarschriften waarbij het overgrote deel komt van mensen die niet eens in de omgeving woonachtig zijn.

In deze dient verwezen te worden naar de rechtspraak van de Raad van State die stelt dat enkel verzoekers die in de onmiddellijke nabijheid wonen het vereiste belang hebben. Met onmiddellijke nabijheid wordt zeer dicht bedoeld waarbij 100 à 150 m als te ver wordt beschouwd.

Hierbij dient gewezen te worden op het feit dat de vorige eigenaar van het huisnummer 23, onmiddellijk palend aan het terrein waarop de aanvraag betrekking heeft, inmiddels verhuist is en de nieuwe eigenaar zich volledig kan vinden in de nieuwbouw en de maatschappelijke functie van verzoekster.

Het oorspronkelijk negatief advies van de gemachtigde ambtenaar was dus gebaseerd op bezwaarschriften van verzoekers die niet het nodige belang hadden.

Overigens dient benadrukt te worden dat het college van burgemeester en schepenen in zitting van 30.07.2007 wel gunstig adviseerden onder voorwaarden ondanks de bezwaarschriften”.

4.13. In de memorie van antwoord repliceert de verwerende partij dat een stedenbouwkundig attest maximaal twee jaar geldig is, en dat de verzoekende partij niet het bestreden besluit, maar de houding van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, die er niet de steller van is, bekritiseert.

4.14. De verzoekende partij blijft er in haar memorie van wederantwoord bij dat er in casu sprake is van “totaal tegenstrijdige uitspraken”.

4.15. In haar laatste memorie herneemt de verzoekende partij hetgeen zij reeds in haar verzoekschrift tot nietigverklaring had uiteengezet.

Beoordeling

4.16. Luidens het toentertijd geldende zijnde artikel 135, § 2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO), is een stedenbouwkundig attest twee jaar geldig.

4.17. De verzoekende partij steunt zich in het middel op een stedenbouwkundig attest dat werd uitgereikt op 3 februari 2003, terwijl het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar over de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dagtekent van 5 november 2007, het beroep van dezelfde ambtenaar bij de minister dateert van 15 juli 2008 en het bestreden besluit op 24 oktober 2008 werd genomen.

In het bestreden besluit heeft de minister dan ook terecht overwogen:

“Een stedenbouwkundig attest nr. 2 is twee jaar geldig. Een aanvraag daarna dient volledig opnieuw beoordeeld te worden op zijn aanvaardbaarheid binnen de ruimtelijke en planologische context, hetgeen hierna gebeurt”.

4.18. Het op grond van het toentertijd geldende artikel 55, § 2 van het gecoördineerde decreet ingestelde administratief beroep heeft devolutieve werking. Het toentertijd geldende artikel 118, tweede lid DRO bepaalt uitdrukkelijk: “De beroepsinstantie onderzoekt de aanvraag volledig opnieuw”. De minister beoordeelt aldus het dossier volledig opnieuw, zowel wat de legaliteit als wat de opportuniteit betreft, zonder daarbij gebonden te zijn door beslissingen die voorafgaand werden genomen of adviezen die voorafgaand werden verstrekt.

Er valt dan ook niet in te zien hoe de minister, door de vergunbaarheid van de aanvraagde handelingen en werken anders te beoordelen dan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in een advies van méér dan vijf jaar eerder over een aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundig attest over een gelijkaardig project, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel zou schenden.

4.19. Het middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

4.20. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van “de formele en materiële motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het beginsel dat elke beslissing moet steunen op de rechtens vereiste feitelijke grondslag en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Zij zet dit middel uiteen als volgt:

“De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening volgt de gemachtigd ambtenaar om de vergunning niet toe te kennen.

De redenen van de gemachtigd ambtenaar om beroep aan te tekenen kunnen samengevat worden als volgt:

- Het gebouw is ruimtelijk niet inpasbaar.
- De geplande parkeerplaats is natuurgebied en dit kan niet
- De ongunstige landschapsstudie

De minister motiveert zijn beslissing samengevat als volgt:

- Het gebouw is zeer omvangrijk, buiten proporties en te dominant voor de omgeving
- De parking is onverenigbaar met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplanvoorschrift natuurgebied.
- Het gebouw heeft gangen die niet conform het K.B. van 9 mei 1977 zijn.

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening neemt dus een groot deel van de argumenten van de gemachtigd ambtenaar over.

Het mag een groot raadsel zijn waarop deze argumenten gegrond zijn.

1. Het gebouw is ruimtelijk niet inpasbaar en te dominant

Zowel de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening als de gemachtigd ambtenaar zijn de mening toegedaan dat het gebouw ruimtelijk niet inpasbaar is in de omgeving.

Waar dit precies op gestoeld is, is op het eerste zicht niet duidelijk.

Het oorspronkelijk ongunstig advies van de gemachtigd ambtenaar d.d. 05.11.2007, na een eerder gunstig advies, was gestoeld op de klachten van de omwonenden:

‘Evaluatie van de procedure/aantal bezwaren

De voorgeschreven procedure van openbaar onderzoek werd gevolgd.

Er werden 33 bezwaarschriften ingediend.

Evaluatie bezwaren

Zoals aangegeven in het onderdeel ‘stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg’ sluit ik mij aan bij het

standpunt van de omwonenden betreffende de verenigbaarheid van het gebouw met de omgeving'

De Bestendige Deputatie oordeelde terecht dat de klachten omstandig weerlegd werden door het college van burgemeester en schepenen.

Het college van burgemeester en schepenen bracht d.d. 30.07.2007 een omstandig gunstig advies uit. De gemeente stelde samengevat dat de grootte van het gebouw niet storend of overdreven is voor de plaats. Het voorstel was het resultaat van verschillende voorafgaande besprekingen die sinds '91 lopen.

Ook het Agentschap voor Natuur en Bos bracht d.d. 26.01.2007 een gunstig advies uit.

Het VMM bracht op 22.02.2007 een voorwaardelijk gunstig advies uit met betrekking tot de ligging binnen een beschermingszone III van een waterwinning.

Daarnaast bracht ook het GECORO op 21.03.2007 een genuanceerd advies aangaande de schaalgrootte van het project en de inpasbaarheid in de omgeving.

Enkel het Agentschap Ruimtelijke Ordening Vlaanderen, Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant bracht d.d. 17.04.2008 een ongunstig advies uit.

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening legde dus alle relevante adviezen naast zich neer, om zelf te besluiten dat het gebouw niet inpasbaar is, ook al diende hij de vordering af te wijzen als onontvankelijk.

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening schendt op deze manier de motiveringsverplichting en de beginselen van behoorlijk bestuur door geen rekening te houden met de adviezen of minstens uit te leggen waarom de adviezen niet werden gevolgd.

2. De parkeerplaats is onverenigbaar met het natuurgebied.

Zowel de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening als de gemachtigd ambtenaar zijn de mening toegedaan dat de parkeerplaats niet verenigbaar is met een natuurgebied.

Waar dit precies op gestoeld is, is wederom op het eerste zicht niet duidelijk.

De Bestendige Deputatie stelde ter zake:

'De aan te leggen parking is gelegen in natuurgebied. Aan het overige gedeelte van het terrein in natuurgebied worden geen ingrepen voorgesteld. Art. 13 van het KB. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht. Natuurgebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu. Ze omvatten de bossen, wouden, venen, heiden, duinen, rotsen, enz. waar er slechts jagers- en vissershutten mogen worden gebouwd voor zover deze niet gebruikt kunnen worden als woning, zelfs maar tijdelijk. Het aanleggen van een parking is in principe niet in overeenstemming met de planologische bepalingen voor het natuurgebied. De aanvrager voert evenwel aan dat de betrokken plaats voorheen een speelveld betrof dat momenteel de aanblik van een ruigte heeft. Het Agentschap voor Natuur en Bos bracht een gunstig advies uit met

betrekking tot deze aanleg. Uitgaande van het feit dat deze ruimte reeds langer aan de natuurfunctie onttrokken is, brengt een herinrichting van deze ruimte geen planologische strijdigheid met zich mee.'

Ook het Agentschap voor Natuur en Bos bracht d.d. 26.01.2007 een gunstig advies uit met betrekking tot de inrichting van de parkeerruimte.

Met het omstandige argumentatie van de Bestendige Deputatie en het Agentschap voor Natuur en Bos werd geen rekening gehouden.

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening schendt op deze manier de motiveringsverplichting en de beginselen van behoorlijk bestuur door geen rekening te houden met de adviezen of minstens uit te leggen waarom de adviezen niet werden gevolgd.

3. De ongunstige landschapsstudie

De gemachtigd ambtenaar argumenteerde dat beroep diende te worden ingesteld omdat er een ongunstige landschapsstudie Tiensesteenweg opgemaakt was door de bureaus Werkplaats van Architectuur en Fris in het Landschap tussen 2006-2007.

Dit was nu net het enige advies dat niet verplicht diende te worden gevraagd.

Voor dit niet eens verplicht advies, worden de adviezen van alle andere overheidsdiensten opzij geschoven.

4. Besluit

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening schendt op deze manier de motiveringsverplichting en de beginselen van behoorlijk bestuur door geen rekening te houden met de adviezen of minstens uit te leggen waarom de adviezen niet werden gevolgd".

4.21. In de memorie van antwoord verwijst de verwerende partij naar de motieven van het bestreden besluit, die volgens haar wel degelijk concreet, duidelijk en pertinent zijn.

4.22. In de memorie van wederantwoord herneemt de verzoekende partij de grieven die zij reeds in haar verzoekschrift heeft uiteengezet.

4.23. Ook in de laatste memorie beperkt de verzoekende partij zich tot het hernemen van wat zij reeds in het verzoekschrift tot nietigverklaring heeft uiteengezet.

Beoordeling

4.24. In het middel voert de verzoekende partij samengevat aan dat het bestreden besluit niet uitlegt waarom wordt voorbijgegaan aan een aantal adviezen, en waarom anders werd beslist dan door de deputatie.

4.25. Voor het gebied, waarin het betrokken bouwperceel is gelegen, bestaat geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Het maakt evenmin deel uit van een vergunde verkaveling. In dat geval is het de taak van de vergunningverlenende overheid om geval per geval te onderzoeken of de bouwaanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede plaatselijke ordening, overeenkomstig een beginsel dat kan worden afgeleid uit het toentertijd geldende artikel 43, § 2, eerste lid van het gecoördineerde decreet, en dat eveneens uitdrukkelijk is opgenomen in de bepaling van artikel 19, derde lid van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna: het inrichtingsbesluit).

Het toentertijd geldende artikel 53, § 3 van het gecoördineerde decreet bepaalt dat de beslissing van de Vlaamse regering over een op grond van het toentertijd geldende artikel 53, § 2 van hetzelfde decreet ingesteld beroep, met redenen wordt omkleed.

Wanneer de minister over een op grond van het toentertijd geldende artikel 53, § 2 van het gecoördineerde decreet over een beroep tegen een beslissing van de deputatie uitspraak doet, treedt hij op, niet als administratief rechtscollege, maar als orgaan van actief bestuur. Als zodanig kan hij, om te voldoen aan de hem opgelegde motiveringsplicht, volstaan met het vermelden van de redenen waarop hij zijn beslissing steunt, en is hij er niet toe gehouden alle in de voorafgaande procedure verstrekte adviezen en/of aangevoerde argumenten te beantwoorden.

Het behoort tot de wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om, binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, te oordelen of de aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning al dan niet verenigbaar is

met de eisen van de goede plaatselijke aanleg. De Raad van State vermag zijn beoordeling van de eisen van de goede plaatselijke aanleg niet in de plaats te stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

4.26. Het bestreden besluit is gemotiveerd als volgt:

Overwegende dat de voor deze aanvraag relevante beschouwingen als volgt kunnen worden samengevat:

1° De aanvraag strekt tot het oprichten van een nieuw psychiatrisch T-centrum dienstig voor de begeleiding en continue opvolging van patiënten met een psychische stoornis. De open opgevatte inrichting bevat dertig kamers voor permanente huisvesting van deze personen.

De werken omvatten eveneens de voorafgaande afbraak van bestaande bebouwing.

Voor de verdere beschrijving van het project zelf kan verder verwezen worden naar deze zoals weergegeven in het besluit van de deputatie.

2° Tijdens het openbaar onderzoek werden 24 bezwaarschriften ingediend. De bezwaren behelzen grosso modo:

- de instelling is zowel qua aard als qua karakter van het gebied onverenigbaar met de bestemming woongebied met landelijk karakter;
- het project valt door zijn omvang niet te verenigen met het opgelegde 'landelijke karakter' van het gebied en is niet in overeenstemming met de omliggende bebouwing, qua aantal bouwlagen en kroonlijsthoogte;
- het oprichten van meergezinswoningen casu quo een psychiatrisch ziekenhuis is niet aanvaardbaar in deze omgeving. De oprichting van meergezinswoningen wordt verwezen naar de kernen van gemeenten, die beschikken over de nodige infrastructuur qua handel en dienstverlening;
- de bouwdichtheid is niet in overeenstemming met deze toegewezen aan een woongebied met landelijk karakter;
- het karakter en de welstand van de gebouwen komen al te zeer in conflict met de bestaande bebouwing in de omgeving. Het voorgestelde ontwerp brengt de goede ruimtelijke ordening en de ontwikkeling van het gebied in het gedrang;
- het oprichten van het centrum zal leiden tot overlast voor de omgeving. De privacy van de omwonenden zal worden aangetast door het hoge aantal bouwlagen en de hoge nokhoogte van het gebouw;

- de inplanting van het centrum zal leiden tot verkeersoverlast;
- de bouwplaats is blijkbaar minstens gedeeltelijk gelegen in Habitatrictlijngebied (valleien van de Winge en de Motte met valleihellingen, gebiedscode E2400012) en het Vlaams Ecologisch Netwerk.

Het college van burgemeester en schepenen bracht op 30 juli 2007 een gunstig advies uit op voorwaarde dat de aanvrager de nodige groenschermen aanplant in overleg met en na goedkeuring van een plan door het college van burgemeester en schepenen, ten laatste tijdens het eerstvolgende plantseizoen volgend op de ingebruikname van het gebouw.

3° Het Agentschap voor Natuur en Bos bracht op 26 januari 2007 het volgende advies uit:

<< De aanvraag betreft een stedenbouwkundige aanvraag voor het afbreken van bestaande gebouwen, het bouwen van een T-dienst voor nacht- en daghospitalisatie, en het aanleggen van een bijhorende parking. De aanvraag situeert zich gedeeltelijk in woongebied met landelijk karakter en gedeeltelijk in natuurgebied van het gewestplan. Het gedeelte natuurgebied behoort tevens tot het VEN-gebied 'Molenbeek – Mollendaalbeek'. In het VEN is het behoudens individuele ontheffing onder meer verboden de vegetatie of het reliëf te wijzigen.

De T-dienst wordt aangelegd in woongebied met landelijk karakter ter hoogte van de bestaande gebouwen die gesloopt zullen worden. In natuurgebied en VEN wordt een parking met grasdallen voorzien langs een bestaande dreef met platanen. De dreef blijft behouden, en de parking wordt volgens de aanvrager aangelegd ter hoogte van een bestaand sportveld.

Dit sportveld valt evenwel ter plaatse niet meer te herkennen. Het betreft een 'verruigd grasland, aansluitend bij een bestaand gebouw dat behouden blijft. Gelet op deze locatie kan het Agentschap akkoord gaan met de aanleg van de parking.

In de rest van de site, die onder meer een vijver met natuurlijke oevers en een hoogstamboomgaard omvat, worden geen bouwwerken voorzien. Het Agentschap voor Natuur en Bos geeft derhalve een positief advies voor deze aanvraag.

Dit positief advies geldt, zoals voorzien in artikel 31 van het besluit van de Vlaamse regering houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid, als ontheffing voor verboden werken in het VEN.>>

4° De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening verleende op 22 februari 2007 een voorwaardelijk gunstig advies uit met betrekking tot de ligging binnen een beschermingszone III van een waterwinning.

5° Door het Agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed, werd op 13 juli 2007 het volgende advies uitgebracht:

<< Het buurtcomité 'Papieren Moleke' bracht ons op de hoogte van bovenvermeld project. Ondanks het feit dat de bouwplaats meer dan 100 in verwijderd is van het beschermd monument 'Heilige Geesthof' en het daarom niet voorzien is in de procedure van de bouw aanvraag om advies in te winnen bij het Agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant, wenst onze dienst haar standpunt mede te delen.

Na een plaatsbezoek en kennisname van de bouwplannen van het project is onze dienst van mening dat het voorgestelde project rechtstreeks invloed

heeft op de belevingswaarde van het beschermde monument en haar omgeving.

De bouwplaats wordt gekenmerkt door de volgende elementen:

- in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats en het gezichtsveld liggen het beschermde ‘Heilige Geesthof’ en het ‘Dalemhof’, opgenomen in de inventaris van het waardevol erfgoed Bouwen door de eeuwen heen onder het adres Ijzerenwegstraat 2.
- de bouwplaats is volgens het gewestplan gelegen in landelijk woongebied en is omringd door park-, natuur- en agrarisch gebied.

Deze elementen tonen aan dat de bouwplaats gelegen is in een kwalitatief cultuurlandschap. De voorgestelde architectuur is echter storend schaalvergroterend en door haar inplanting en volume niet geïntegreerd in dit kwalitatief landschappelijk gebied. Het project overstijgt duidelijk de draagkracht van dit gebied, gekenmerkt door beschermd en waardevol bouwkundig erfgoed, ruimtelijke kwetsbare gebieden (park- en natuurgebied) en landelijk woongebied.

Onze dienst is bijgevolg vragende partij om huidige bouwaanvraag niet te vergunnen en te zoeken naar een alternatieve oplossing waarbij de nieuwbouw zich integreert in haar waardevolle en kwalitatieve omgeving.>>

6° Voor het bewuste project werd op 3 februari 2003 een gunstig stedenbouwkundig attest nr. 2 bekomen. Dit attest besluit als volgt:

<< Gelet op de configuratie van de aanwezige bebouwing op het terrein en van de omliggende percelen en gelet op de voorgesteld(e) vormgeving en materiaalgebruik zal het gebouw zich integreren in de omgeving. De inplanting van het voorziene gebouw brengt de goede ruimtelijke ordening en ontwikkeling van het gebied niet in het gedrang mits het voorgestelde stedenbouwkundige attest nr. 2, geparafeerd op 20 januari 2003 te eerbiedigen. Aldus GUNSTIG om bovenvernoemde redenen.

Het ingediende ontwerp kan als basis dienen voor het opmaken van de definitieve plannen voor zover er bij de definitieve aanvraag geen nieuwe elementen of inlichtingen voorhanden zijn die een ander standpunt zouden kunnen rechtvaardigen.>>

Een stedenbouwkundig attest nr. 2 is twee jaar geldig. Een aanvraag daarna die(nt) volledig opnieuw beoordeeld te worden op zijn aanvaardbaarheid binnen de ruimtelijke en planologische context, hetgeen hierna gebeurt.

7° Woongebieden met landelijk karakter zijn in hoofdzaak bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven. Zowel bewoning als landbouw zijn bijgevolg de hoofdbestemmingen van het gebied, en beide bestemmingen staan er op gelijke voet. Daarnaast kunnen eveneens de andere inrichtingen, voorzieningen en activiteiten, bedoeld in artikel 5.1.0. worden toegelaten.

Voor inrichtingen bestemd voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf - met inbegrip van de para-agrarische bedrijven - blijft de voorwaarde gelden dat zij slechts toelaatbaar zijn voorzover zij niet wegens de taken van bedrijf die zij uitvoeren moeten worden afgezonderd in een daartoe aangewezen gebied. Er dient dan ook steeds te worden onderzocht of zij bestaanbaar zijn met de bestemming van woongebied met landelijk

karakter. Concreet betekent dit dat zij niet van aard mogen zijn de woon- of landbouwfunctie van het gebied te verstoren.

Bovendien geldt voor elk van de niet-residentiële inrichtingen, activiteiten en voorzieningen, bedoeld in artikel 5.1.0. dat zij slechts toelaatbaar zijn voor zover zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. Ook gemeenschapsvoorzieningen, zoals in casu, zijn qua bestemming verenigbaar met het woongebied met landelijk karakter.

8° Het deel waar het gebouw wordt opgericht situeert zich in het woongebied met landelijk karakter, aan de rand met het natuurgebied. Het grootste deel van de grond in het woongebied met landelijk karakter wordt bebouwd/verhard, zoals verder zal blijken.

De bouwplaats wordt bereikt vanuit de N3, een aantal secundaire wegen en (het) naar de Oaselaan toe afhellende Dalemhof. Het eerste deel van de Dalemstraat betreft nog een woongebied van het grootstedelijk gebied Leuven, vervolgens daalt ze af door natuurgebied en agrarisch gebied naar het zeer beperkte quasi 50 m diepe woongebied met landelijk karakter aan de kruising met de Oaselaan.

De bebouwing aan de Dalemhof, ter hoogte van het T-kruispunt met de Oaselaan bestaat uit kleine eengezinswoningen, waarvan enige gekoppeld doch veelal vrijstaand, met twee bouwlagen en zadeldak. Noord-noordoostelijk van de betreffende grond komen nog een tweetal woningen voor, verderop in die richting bevindt zich een agrarisch gebied. Zuid-zuidwestelijk van de grond, aan de overzijde van de Molenbeek en in agrarisch gebied, komen nog twee gekoppelde kleine eengezinswoningen voor, bestaande uit anderhalve bouwlaag met zadeldak. Verderop, terug hoger gelegen in het landschap, komen westelijk het 'Heilige Geesthof' (in natuurgebied) en, aan de Ijzerenwegstraat, het 'Dalemhof' voor (in agrarisch gebied). Zuidelijk tot westelijk zijn het vooral deze twee hoven die beeldbepalend zijn voor het landschap van de Molenbeekvallei aldaar. Langs de Molenbeek voorziet het gewestplan er vooral natuurgebieden, geflankeerd door agrarische gebieden. De asfaltverharde Oaselaan is er slechts 3.10 m breed, alle nutsvoorzieningen zijn aanwezig.

9° Thans komt op het terrein een complex voor van verschillende aaneengeschakelde gebouwen, onder de vorm van een ietwat samengedrukte L. Het hoogste gebouw, rechts vooraan de grond is ongeveer 11.58 m diep, telt 3 bouwlagen met zadeldak en is ongeveer 12 m breed. De nokhoogte bedraagt circa 12.78 m (gemeten vanaf het peil gelijkvloers). Vervolgens komt er smallere en minder hoge bebouwing voor, met één of twee bouwlagen en zadeldak of één bouwlaag met lessenaarsdak. Het vormt een weinig coherent geheel. Het langste been bedraagt 37.27 m het kortste been is 26.55 m lang.

Het hoogste gebouw van het bestaande complex wordt, net zoals het grootste deel van het complex, grotendeels vanuit de straatzijde thans door bomen afgeschermd. Slechts het kleine deel links aan de straatzijde is goed zichtbaar vanaf de Oaselaan.

10° Het nieuwe project voorziet in een quasi driehoekvormig gebouw. Door middel van in- en uitsprongen, van afwisselende gevelritmiek en materialen en van verschillende dakvormen wordt getracht dit volume visueel minder groot te doen overkomen en aldus beter te doen integreren in de omgeving. De deputatie heeft aan de linkerzijde een 1.20 m breed

groenscherm opgelegd. Links achteraan het gebouw is er parking voor 4 voertuigen voorzien. Naar de zijde van het natuurgebied worden er enkele terrassen ingericht. De voorgevellengte bedraagt circa 50.50 m. De afstand vooraan tot het openbaar domein bedraagt minimaal slechts ongeveer 1 m, maximaal ongeveer 3.50 m. Ter hoogte van de hoofdingang is de afstand 2.80 m. Een voetpad is er niet. De kroonlijsthoogte bedraagt vooraan 8.20 m, de nokhoogte van de twee middendelen in de voorgevel is er 12.22 m. De maximale nokhoogte van het concept bedraagt echter 13.26 m. Enig groenscherm aan de voorzijde is niet voorzien.

In de landelijke dorpen en gehuchten zijn nieuwe structuren in se niet uitgesloten. Deze gebieden zijn in principe bestemd voor dezelfde functies als de woongebieden, maar er moet steeds rekening gehouden worden met het landelijk karakter van de omgeving, zodat de schaal er vaak heel anders zal zijn.

Huidig project komt er in vervanging van een bebouwing die qua volume véél minder omvangrijk is en als dusdanig in de omgeving geen groot integratieprobleem stelde. Ondanks het feit dat getracht werd door verschillende vormen, dakhellingen, materialen e.d. aan te wenden om een kleinschaliger ogend geheel te bekomen, blijft het project een voor de omgeving buiten proporties groot gebouw, dat zich op geen enkele manier kan kaderen in het voornoemde landelijke context. De thans bestaande bebouwing op het perceel is hoofdzakelijk véél lager, kleiner en minder / terreinvullend en daardoor minder problematisch, aanwezig in het landschap.

Het gevraagde gebouw heeft hoe dan ook een uitstraling vergelijkbaar met een appartementsgebouw. Vorm en type staan in wanverhouding met de reeds aanwezige bebouwing. Een dergelijk complex zou kunnen aanvaard worden in of op de rand van een woongebied, maar niet hier, in een uitgesproken landelijk woongebied, geflankeerd door natuur- en agrarische gebieden.

Het bewuste perceel in het woongebied met landelijk karakter is ongeveer 1365 m² groot, daarvan wordt door nieuwe bebouwing en verharding ongeveer 1033 m² ingenomen (728 m² gebouw en ongeveer 305 m² voor verharding: terras, parking en toegang linkerzijde, hoofdingang, toegang parking in natuurgebied). Het bouwvolume bedraagt 7231 m³.

Ter vergelijking: de thans voorkomende bebouwing neemt slechts ongeveer 395 m² van de bewuste grond in het woongebied met landelijk karakter in.

De afstand van het complex tot het naastgelegen natuurgebied bedraagt slechts 1.95 m tot 5 m.

Ondanks het gegeven dat de omgeving ideaal is voor de functie van het gebouw is het project véél te dominant aanwezig zodat van een ruimtelijke integratie geen sprake is. In deze vallei en pal tegenaan een natuurgebied stelt deze problematiek zich nog pertinenter.

11° In het aanpalende natuurgebied wordt er, naast de bestaande dreef aldaar, een parking voor 11 voertuigen aangelegd, verhard met grasdallen, luidens de bij de deputatie aangepaste plannen.

Het natuurgebied is er tevens gelegen in een VEN gebied nr. 531 'Molenbeek – Mollendalbeek'.

De aanvraag stelt deze inrichting voor als verbeteringswerken van een sinds 1970 bestaande verharding, luidens de raadsman een voormalige parking, luidens de aanvrager een sportveld. Hoe dan ook wordt in feite een volledig nieuwe parking voorzien, ter vervanging van een hiervoor onbruikbare toestand. De inrichting van een nieuwe parking voor 11 voertuigen is zonder meer onverenigbaar met de vigerende bestemmingsvoorschriften van het gewestplanvoorschrift natuurgebied. Voor de vervanging bestaat geen uitzonderingsregelgeving.

12° Het project voorziet in een volume van 7231 m³. Luidens het college van burgemeester en schepenen komt dit overeen met ongeveer 7 à 8 woningen, wat op die plaats aanvaardbaar zou zijn. Het volume van de woningen in de omgeving is echter veel beperkter dan 900 m³ à 1000 m³. De mogelijkheid tot het creëren van een dergelijk aantal woningen op een grond van 1365 m² groot is trouwens eigen voor woonkernen en minder voor woongebieden met landelijk karakter.

13° De aanvraag dient eveneens getoetst te worden aan het koninklijk besluit van 9 mei 1977 genomen in uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek. Ziekenhuizen en centra voor medische, psychische (zoals in casu), gezins- en sociale hulp vallen immers ook onder deze regelgeving. Het artikel 3 § 1 van dit koninklijk besluit stelt dat wat betreft de voornoemd vermelde gebouwen een bouwvergunning of een vergunning voor belangrijke verbouwingswerken enkel wordt afgegeven wanneer zij over hun gehele, voor het publiek toegankelijke oppervlakte, voldoen aan de normen vastgesteld in de artikelen 4 en 5.

Het artikel 5, betreffende normen van binnenverkeer en -accommodaties, bepaalt een vrije doorgangsbreedte van minstens 1,50 m voor gangen, sassen en overlopen. Gelijkvloers is in het linkerdeel een gang voorzien met een breedte van 1 m tot 1.25 m.

De eerste en tweede verdieping vertonen een weliswaar korte zijarm van de grote gang naar het sanitair patiënten (ruimtes 119 en 218) en naar de badkamers (ruimtes nr. 132 en 231) die 1.20 m breed zijn. Ook deze zijarmen maken echter deel uit van het gangenstelsel dat stricto sensu minstens 1.50 m breed dient te zijn, conform het voornoemde koninklijk besluit. Bijgevolg bestaat strijdigheid met dit koninklijk besluit.

14° Wat de bezwaren in verband met de verkeersoverlast en de schending van de privacy betreft dient te worden gesteld dat er in de bestaande verouderde infrastructuur reeds een dergelijk centrum werd uitgebaat. Uit het dossier blijkt dat thans 15 parkeerplaatsen worden voorzien, personeel en patiënten komen zoveel als mogelijk met het openbaar vervoer. Ondanks dat de straatbreedte beperkt is en er geen voetpaden, noch fietspaden voorkomen lijkt de uitbating op zich in geen significant hinderende verkeersoverlast te resulteren.

Qua schending van de privacy, zoals vermeld in de bezwaarschriften, is het zo dat langs de zijde van het natuurgebied en aan overzijde van de straat ter hoogte van het complex geen bebouwing voorkomt, daar stelt zich dus geen enkel probleem. De links gelegen woning is op een dermate afstand van de perceelsscheiding en het complex (28 m) ingeplant dat zich ook hier geen probleem stelt, bovendien voorziet de, aanvraag in een groenscherm ter hoogte van die scheiding .

Voorgaande items bevestigen voor het merendeel de andere geformuleerde bezwaren.

Overwegende dat het project duidelijk de draagkracht van dit gebied, gekenmerkt door beschermd en waardevol bouwkundig erfgoed, natuurgebied en landelijk woongebied, overstijgt, dat de aanvraag bijgevolg een goede plaatselijke aanleg niet vrijwaart; dat, conform het artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, de vergunning, ook al is de aanvraag in principe niet in strijd met het gewestplan of ontwerp-gewestplan, slechts kan worden afgegeven zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening, wat hier niet het geval is; dat derhalve geen vergunning kan worden verleend; dat het beroep van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar wordt ingewilligd”.

4.27. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat in het bestreden besluit melding wordt gemaakt van de bedoelde adviezen en hun strekking en inhoud, en dat deze bovendien niet onverdeeld gunstig waren voor het project en de aanvraag.

4.28. De verzoekende partij betwist de voormelde overwegingen van het bestreden besluit niet.

Zoals hiervoor reeds uiteengezet wordt de motiveringsplicht niet geschonden enkel en alleen “door geen rekening te houden met de adviezen of minstens uit te leggen waarom de adviezen niet worden gevolgd”.

4.29. Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

4.30. In een vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan “van het Besluit van 15 juli 2002 van de Vlaamse regering houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel”.

Zij zet dit middel uiteen als volgt:

“Art. 1.2 van het besluit van 15 juli 2002 bepaalt het toepassingsgebied van het besluit:

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder.

- 1° ministerie : het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° diensten van de Vlaamse regering : het ministerie en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen;
- 3° personeelsleden : de ambtenaren, de stagiairs en de contractuele personeelsleden van het ministerie. Bij verwijzing naar een personeelslid wordt hierna de mannelijke vorm gebruikt;
- 4° ambtenaar elk personeelslid dat in vast dienstverband benoemd is;
- 5° stagiair elk personeelslid dat toegelaten is tot een proeftijd met het oog op een vaste benoeming;
- 6° contractueel personeelslid : elk personeelslid dat in dienst genomen is bij arbeidsovereenkomst overeenkomstig de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;
- 7° secretaris-generaal : de ambtenaar die belast is met de leiding van een departement;
- 8° leidend ambtenaar .
 - de ambtenaar die belast is met de leiding van een administratie;
 - de secretaris-generaal voor de bovenbouw van zijn departement behalve indien aan het hoofd van een onderdeel van deze bovenbouw een ambtenaar van rang A3 staat, die in dat geval leidend ambtenaar is van dat onderdeel;
- 9° afdelingshoofd : elke ambtenaar die belast is met de leiding van een afdeling;
- 10° lijnmanager : secretaris-generaal, leidend ambtenaar, afdelingshoofd, contractbeheerder, strategiebeheerder, coördinator IT-relatiebeheer, beheerder interne IT-dienstverlening, preventieadviseur-coördinator, secretaris van de Vlaamse Raad voor wetenschapsbeleid, ambtenaar van de rang A1 met een diensthooftoelage, het contractuele personeelslid dat leiding geeft over een entiteit vermeld in een van de organigrammen in bijlage 1 bij dit besluit, manager-auditor, directeur van secretariaat van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen;
- 11° benoemende overheid : voor de ambtenaar van de rang A3 en A4 de Vlaamse regering, en voor de ambtenaar van de rang A2 en lager de secretaris-generaal;
- 12° de functioneel bevoegde Vlaamse minister : het lid van de Vlaamse regering dat overeenkomstig de bevoegdheidsverdeling binnen deze regering bevoegd is voor een aantal materies die krachtens de Grondwet en de bijzondere wetten tot hervorming der instellingen toevertrouwd zijn aan de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaamse Gewest;
- 13° Vlaamse openbare instelling met een vergelijkbaar personeelsstatuut : de Vlaamse Openbare Instellingen die onder het stambesluit VOI vallen;
- 14° raadgever: een personeelslid, in actieve dienst of gepensioneerd, een advocaat of een afgevaardigde van een vakorganisatie.

(15° volledige prestaties : prestaties die gemiddeld 38 uren per week bedragen.)

(16° een onregelmatigheid: een nalatigheid, misbruik of misdrijf, als bedoeld in artikel 3, § 2, eerste lid van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst.)

Dit besluit is dus zonder meer van toepassing op de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening.

Art. 3.2 van het besluit van 15 juli 2002 van de Vlaamse regering:

§1. De ambtenaar heeft recht op vrijheid van meningsuiting ten aanzien van de feiten waarvan hij kennis heeft uit hoofde van zijn ambt.

Onverminderd de reglementering inzake openbaarheid van bestuur, is het hem enkel verboden feiten bekend te maken die betrekking hebben op :

1° de veiligheid van het land;

2° de bescherming van de openbare orde;

3° de financiële belangen van de overheid;

4° het voorkomen en het bestraffen van strafbare feiten;

5° het medisch geheim;

6° het vertrouwelijke karakter van commerciële, intellectuele en industriële gegevens;

7° het interne beraad, zolang in de betrokken aangelegenheid geen eindbeslissing is genomen.

Het is hem ook verboden feiten bekend te maken waarvan de bekendmaking de concurrentiepositie van de organisatie waarin hij werkt (kan) schaden of waarvan de bekendmaking een inbreuk is op de rechten en de vrijheden van de burger, in het bijzonder op het privé-leven, tenzij de betrokkene toestemming heeft verleend om op haar of hem betrekking hebbende gegevens openbaar te maken.

Deze paragraaf geldt eveneens voor de ambtenaar die zijn ambt heeft neergelegd.

§ 2. (De ambtenaar die bij de uitoefening van zijn ambt onregelmatigheden vaststelt, brengt zijn hiërarchische meerdere hiervan onmiddellijk op de hoogte. Hij kan ook rechtstreeks de entiteit Interne Audit hiervan op de hoogte brengen overeenkomstig artikel 34, § 3, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

Indien hij op basis van gegronde redenen vermoedt of vaststelt dat zijn hiërarchische meerdere hem zal verbieden of verhinderen om misdrijven bekend te maken, brengt hij rechtstreeks de procureur des Konings hiervan op de hoogte.

De ambtenaar kan, buiten de gevallen van kwade trouw, persoonlijk voordeel, foutieve of valse aangifte die een dienst of persoon schade toebrengen, niet onderworpen worden aan een tuchtstraf of een andere vorm van openlijke of verdoken maatregel, om de enkele reden dat hij onregelmatigheden aangeeft of bekendmaakt.)

De viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening is dus gehouden

gegevens niet bekend te maken die een inbreuk zijn in de rechten en de vrijheden.

Het besluit van de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening waarin de vergunning wordt geweigerd dateerde van 24.10.2008.

De beslissing werd gepubliceerd d.d. 27.10.2008.

De beslissing werd ontvangen door verzoekster d.d. 29.10.2008 en aangetekend verstuurd op 27.10.2008.

Evenwel werd reeds in de krant van maandag 27.10.2008 een artikel gebracht over de weigering van de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening tot het verlenen van een vergunning (...).

Het is dus zondermeer duidelijk dat de beslissing vóór de publicatie is verspreid in de pers.

Door verzoekster kon dit uiteraard niet gebeuren daar ze maar officieel op de hoogte werd gebracht op 29.10.2008, ten vroegste kon men opperen dat verzoekster in kennis werd gesteld op het moment van publicatie.

Het is dus zonder meer duidelijk dat er gegevens zijn verspreid in de pers vanuit de bevoegde minister.

Hierdoor heeft de viceminister president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke ordening art. 3.2 geschonden van het besluit van 15 juli 2002 van de Vlaamse regering”.

4.31. De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij de schending van de aangevoerde bepaling niet bewijst, en dat zelfs indien dit het geval zou zijn de bestreden beslissing daarom nog niet onwettig is.

4.32. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij nog dat enkel de verwerende partij zelf op de hoogte kon en mocht zijn van de beslissing voordat deze op de voorgeschreven wijze genotificeerd werd, en dat zij wel belang heeft bij het middel omdat uit de “feitelijkheden” blijkt dat bij de totstandkoming van de beslissing de betreffende bepaling niet werd nageleefd.

4.33. In de laatste memorie beperkt de verzoekende partij zich tot het hernemen van hetgeen zij reeds in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord heeft uiteengezet.

Beoordeling

4.34. Een eventuele overtreding van de bepalingen van het besluit van 15 juli 2002 van de Vlaamse regering houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel met betrekking tot de bekendmaking van het bestreden besluit kan de wettigheid van dat besluit niet aantasten.

Het middel kan niet tot de vernietiging van het bestreden besluit leiden, en is derhalve niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig februari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens